

men jeg vil meget gerne ride det op for hr. Morten Østergaard:

Integrationsministeriet har siden 2004 to gange fundet anledning til at ændre praksis med hensyn til EU-borgeres ret til familiesammenføring i Danmark. Første gang var i december 2004, og baggrunden herfor var opfindelsen af den såkaldte Malmømodel. Udlændingesservice kunne konstatere, at danske statsborgere, der havde fået afslag på ægtefællesammenføring i Danmark, i stigende omfang bosatte sig med en ægtefælle i Malmø og herfra søgte ægtefællesammenføring i Danmark med henvisning til EU-retten.

Malmømodellen fik endvidere bred dækning i pressen, og i den forbindelse blev en af initiativtagerne bl.a. citeret for følgende udtalelse:

Vores initiativ gør loven illusorisk, den vil blive sprængt til atomer, og regeringen vil blive til grin i hele verden.

Der var tale om systematiske forsøg på at omgå udlændingelovens regler. Man kunne på hjemmesider hente opskriften på Malmømodellen, og man kunne samme sted hente hjælp til det praktiske i forbindelse med flytning til Sverige.

Udlændingesservice bad derfor i maj 2004 Integrationsministeriet om mere principielt at tage stilling til, i hvilket omfang man i medfør af EU-retten har krav på at opnå ægtefællesammenføring i Danmark. Jeg vil her nævne, at der ikke er tale om at fortolke EF-direktiver, men om at bedømme rækkevidden af to domme, afsagt af EF-Domstolen i henholdsvis 1992 og 2003. De to domme siger, at en EU-borger, der er rejst til en anden medlemsstat som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, har ret til at tage en ægtefælle med tilbage til hjemlandet.

Udlændingesservice havde hidtil givet studerende, pensionister og selvforsørgende samme ret til ægtefællesammenføring som arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, men denne praksis gav mulighed for, at man blot ved i en kortere periode at tage bopæl i Malmø efterfølgende kunne tage tilbage til Danmark med sin udenlandske ægtefælle.

Det var Integrationsministeriets vurdering, at man uden at komme i konflikt med EU-retten kunne ændre praksis, således at studerende, pensionister og selvforsørgende ikke kan opnå ægtefællesammenføring i Danmark på baggrund af principperne i de to EU-domme. Justitsministeriet var enig i denne fortolkning,

som i øvrigt svarer til den måde, reglerne administreres på i England.

Anden gang, administrationen blev ændret, var her for nylig i forbindelse med, at Integrationsministeriet skrev til EU-Kommissionen om den danske fortolkning af reglerne. Justitsministeriet gjorde i den forbindelse Integrationsministeriet opmærksom på, at ikke alene arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, men også pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende bør kunne opnå ægtefællesammenføring i medfør af principperne i de to EU-domme. Reglerne har siden oktober i år været administreret i overensstemmelse hermed. Mere generelt vil jeg sige, at regeringen naturligvis altid vil undersøge, om det er muligt at fortolke EU-reglerne på den måde, som bedst understøtter regeringens politik, og bliver vi mødt med initiativer, der har til formål at bruge EU-retten til at udhule de danske udlændingeregler, vil vi selvfølgelig undersøge, om vi inden for EU-rettens rammer kan imødegå disse initiativer. Samtidig er det selvsagt afgørende, at de fortolkninger, vi lægger os fast på, juridisk holder sig inden for EU-rettens rammer.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at taletidsbegrænsningerne også gælder for ministre, men jeg er godt klar over, at det var et meget velforberedt og gennearbejdet indlæg, så det vil jeg lade passere.

Så er det hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Tak for besvarelsen. Det, der nok undrer mig mest, er, at ministeren ligesom giver indtryk af, at man var på helt sikker grund, at man vidste, hvad man gjorde, og at den nye fortolkning helt sikkert kunne holdes inden for EU-retten, for som jeg har forstået det, var der betydelig usikkerhed om, hvorvidt den nye praksis kunne rummes inden for EU-retten.

Jeg vil bare spørge ministeren, om jeg må forstå svaret således, at der altså ikke findes et notat fra Integrationsministeriet, som siger:

»Det kan ... efter Integrationsministeriets opfattelse ikke med sikkerhed afgøres, om EF-domstolen ved en eventuel sag for domstolen vil komme frem til, at også studerende, pensionister og restgruppen vil være omfattet af Singh- og Akrich-dommenes principper.«? Sådan et notat findes ikke?